

Målnummer:	3103-03	Avdelning:	1
Avgörandedatum:	2003-12-22		
Rubrik:	Rätten att ta del av allmänna handlingar har ansetts omfatta även ett aktiebolag. Handlingar som getts in till Revisorsnämnden i ett disciplinärende rörande revision av bolaget har inte ansetts kunna lämnas ut till detta ens med förbehåll.		
Lagrum:	<ul style="list-style-type: none">• 2 kap. 1 § tryckfrihetsförordningen (1949:105)• 8 kap. 6 § och 14 kap. 9 § sekretesslagen (1980:100)• 2 § sekretessförordningen (1980:657)• Punkt 114 i bilagan till sekretessförordningen		
Rättsfall:	<ul style="list-style-type: none">• RÅ 1999 ref. 36• RÅ 2001 ref. 35• RÅ 2001 ref. 68• RÅ 2002 ref. 54• RÅ 2003 not. 174		

REFERAT

Revisionsbolaget Ernst & Young AB var ansvarigt för revisionen av Elof Hansson AB (bolaget) för räkenskapsåren 1996-2000. Sedan bolaget gjort en anmälan till Revisorsnämnden öppnade nämnden ett disciplinärende avseende den för revisionen huvudansvarige revisorn. Bolaget begärde att få ta del av handlingar rörande revisionen som getts in till Revisorsnämnden.

Revisorsnämnden (2002-11-19) fann att bolaget enligt 8 kap. 6 § första stycket 1 sekretesslagen (1980:100) inte hade rätt att ta del av viss dokumentation från revisionen.

Bolaget överklagade beslutet och yrkade i första hand att de handlingar som bolaget inte fått ta del av skulle lämnas ut och i andra hand att handlingarna skulle lämnas ut till bolaget med förbehåll.

Kammarrätten i Stockholm (2003-02-17, Regner, Belfrage, Runsten, referent) yttrade: Som bolaget har anfört följer en revisors arbete i stor utsträckning vad som framgår av lagar, förordningar och utarbetade rekommendationer. Det ankommer vidare på en revisor att noggrant dokumentera sina revisionsuppdrag så att medrevisor, tillsynsmyndighet eller domstol i förekommande fall har möjlighet att utvärdera revisorns arbete. - En revisors dokumenterade arbete kan innehålla uppgifter om ett revisionsbolags affärs- eller driftförhållande som kan antas skada bolaget om de lämnas ut. - De i målet aktuella handlingarna innehåller Ernst & Young AB:s dokumentation avseende planeringen av revisionsuppdraget i bolaget samt Ernst & Young AB:s noteringar från delar av denna revision. - Kammarrätten finner, i likhet med Revisorsnämnden, att dessa handlingar visar dels direkt genom planeringsdokumentationen dels indirekt genom noteringar från revisionsarbetet den framarbetade revisionsmetodik som tillämpas inom Ernst & Young AB. En framarbetad revisionsmetodik måste typiskt sett betraktas som en uppgift om ett revisionsbolags affärs- eller driftförhållanden. För det fall uppgifter om Ernst & Young AB:s revisionsmetodik skulle röjas kan bolaget antas lida skada t.ex. genom att, som Revisorsnämnden anfört, uppgifterna utnyttjas dels av konkurrenter och dels av klienter som i sådant fall kan anpassa sig till revisionsbolagets arbetssätt. Bolagets påstående att redovisningsbolagens redovisningsmetodik redan är känd bland konkurrenter

på grund av gemensamma revisioner, utbildningar och personalomsättningar kan i detta avseende inte tillmätas någon betydelse. - Kammarrätten finner således att de i målet aktuella handlingarna i sin helhet innehåller sådant material om Ernst & Young AB:s affärs- och driftförhållanden att Ernst & Young AB kan antas lida skada om handlingarna lämnas ut. Bolagets i första hand framställda yrkande kan därför inte bifallas. Vad bolaget anfört om möjligheten att vid en skadeståndsprocess i allmän domstol erhålla handlingarna genom ett editionsyrkande föranleder inte kammarrätten att göra någon annan bedömning. - Bolaget har i andra hand yrkat att handlingarna lämnas ut till bolaget med förbehåll. Frågan om utlämnande av handlingarna med förbehåll har, såvitt kammarrätten kan se, inte varit föremål för prövning av Revisorsnämnden. Kammarrätten anser att denna fråga i första hand bör prövas av Revisorsnämnden. Handlingarna skall därför i denna del överlämnas till Revisorsnämnden för prövning. - Kammarrätten avslår överklagandet i den del det avser utfående av begärda handlingar. - Kammarrätten överlämnar handlingarna till Revisorsnämnden som har att pröva om begärda handlingar kan lämnas ut med förbehåll.

Bolaget förklarade sig berett att förbinda sig att inte sprida handlingarna till konkurrerande revisionsbyråer eller tidigare, befintliga eller potentiella klienter till Ernst & Young AB.

Revisorsnämnden (2003-02-24) avslog bolagets begäran att få ta del av handlingarna med förbehåll och yttrade: Revisorsnämnden anser inte att ett förbehåll, sammanvägt med övriga omständigheter i förevarande fall, undanröjer den risk för skada som Ernst & Young AB kan antas lida om de aktuella uppgifterna lämnas ut. Vad bolaget anfört i denna del medför inte någon annan bedömning.

Bolaget överklagade beslutet.

Kammarrätten i Stockholm (2003-04-25, Nylund, Wijkman, Dahlstedt, referent) yttrade: Enligt 2 kap. 1 § tryckfrihetsförordningen skall till främjande av ett fritt meningsutbyte och en allsidig upplysning varje svensk medborgare ha rätt att taga del av allmänna handlingar. - Enligt 14 kap. 9 § sekretesslagen skall, om en myndighet finner att sådan risk för skada, men eller annan olägenhet, som enligt bestämmelse om sekretess utgör hinder att lämna uppgift till enskild, kan undanröjas genom förbehåll som inskränker den enskildes rätt att lämna uppgiften vidare eller utnyttja den, myndigheten uppställa sådant förbehåll när uppgiften lämnas till honom. - Av prop. 1979/80:2 del A s. 350 framgår att förbehåll får ställas upp endast om förbehållet behövs och, sammanvägt med andra omständigheter, är tillräckligt för att undanröja en skaderisk som annars skulle utgöra hinder mot utlämnande. Lösningen att se frågan om förbehåll vid utlämnande av uppgift som ett led i skadebedömningen får den verkan att enskild kan påkalla att få del av allmän handling med sådant förbehåll. Om förbehållet kan eliminera skaderisken, är uppgiften inte hemlig i förhållande till den mottagaren, och allmän handling som upptar uppgiften i fråga skall lämnas ut. - Bolaget har till Revisorsnämnden inkommit med en anmälan riktad mot det registrerade revisionsbolaget Ernst & Young AB vilket har föranlett nämnden att öppna ett disciplinärende. Bolaget har därefter genom ombud begärt att få ta del av samtliga ingivna handlingar i nämndens ärende. T.P. har i egenskap som VD i bolaget undertecknat fullmakten för ombudet. I överklagande till kammarrätten uppgavs att syftet med begäran var att kunna komplettera med eventuell ytterligare utredning så att nämnden får ett så fullständigt beslutsunderlag i disciplinfrågan som möjligt. Detta oaktat att Revisorsnämnden utreder frågan ex officio. Kammarrätten har i dom den 17 februari 2003 funnit att de i målet aktuella handlingarna i sin helhet innehåller sådant material om Ernst & Young AB:s affärs- och driftförhållanden att Ernst & Young AB kan antas lida skada om handlingarna lämnas ut. - Eftersom endast svenska medborgare har rätt att ta del av allmänna handlingar gör kammarrätten den bedömningen att det är T.P. som kommit med denna begäran och inte bolaget. - Kammarrätten har nu att ta ställning till om de i

målet aktuella handlingarna kan lämnas ut med förbehåll. - Kammarrätten gör följande bedömning. - Av utredningen framgår att syftet med den aktuella begäran är att tillse att Revisorsnämnden får ett fullgott underlag i ett pågående disciplinärende. Kammarrätten finner i likhet med Revisorsnämnden att ett förbehåll, sammanvägt med övriga omständigheter, inte undanröjer den risk för skada som Ernst & Young AB kan antas lida om de aktuella uppgifterna lämnas ut varför överklagandet skall avslås. - Kammarrätten avslår överklagandet.

Bolaget och T. P. överklagade kammarrättens dom och yrkade att handlingarna skulle lämnas ut med förbehåll. De anförde bl.a. följande. Ett revisionsbolag bör inte kunna lida någon skada om det endast upprättar handlingar som det är skyldigt att upprätta enligt författningsbestämmelser. Det är förutsatt att det sätt på vilket en revisor fullgjort sitt uppdrag skall kunna granskas i efterhand av domstol. Med Revisorsnämndens och kammarrättens ställningstaganden omöjliggörs denna efterföljande prövning i domstol. Även om revisionsmetodiken i sig skulle anses skyddsvärd skall resultatet av revisionen inte beläggas med sekretess mot bolaget. - Ernst & Young AB kan inte förlora uppdrag på grund av att klienter anpassar sig efter revisionsmetodiken. Någon anpassning i egentlig mening kan inte ske om revisionsbolaget individualiserar revisionen. Vad gäller risken för skada genom att konkurrenter kan få kännedom om revisionsmetoder finns anledning påpeka att revisionen följer fastställda mönster hos samtliga revisionsbyråer och att det byråer emellan råder en öppenhet i de fall där det sker gemensam revision. Varje eventuell risk för skada undanröjs om utlämnandet sker med förbud för bolaget att föra uppgiften vidare. - I rättsfallet RÅ 2001 ref. 68 ansågs allmänna handlingar kunna lämnas ut till ett aktiebolag.

Regeringsrätten meddelade prövningstillstånd för bolaget.

Regeringsrätten (2003-12-22, Ragnemalm, Sandström, Nord, Stävberg) yttrade: Skälen för Regeringsrättens avgörande. Den första fråga Regeringsrätten har att ta ställning till är om bolaget omfattas av rätten att ta del av allmänna handlingar.

Enligt 2 kap. 1 § tryckfrihetsförordningen skall varje svensk medborgare, till främjande av ett fritt meningsutbyte och en allsidig upplysning, ha rätt att ta del av allmänna handlingar. Av 14 kap. 5 § tryckfrihetsförordningen framgår att utlåning i detta hänseende likställs med svensk medborgare.

I övrigt finns inga bestämmelser i tryckfrihetsförordningen som grundar en rätt att ta del av allmänna handlingar. Däremot finns i sekretesslagen bestämmelser om i vilken utsträckning allmänna handlingar får lämnas ut från en myndighet till en annan och hur tvister mellan myndigheter i sådana frågor skall hanteras.

Privaträttsliga juridiska personer som t.ex. aktiebolag företräds av fysiska personer. Som en anpassning till ordalagen i tryckfrihetsförordningen har domstolar inte sällan valt att utgå från att en begäran att ta del av allmänna handlingar framställts av en fysisk person som företräder bolaget.

I flera fall har emellertid Regeringsrätten sett sig oförhindrad att rikta beslut avseende framställningar om utlämnande av allmänna handlingar till aktiebolag (se från senare praxis RÅ 1999 ref. 36, RÅ 2001 ref. 35, RÅ 2001 ref. 68 och RÅ 2002 ref. 54). För en generös tillämpning av tryckfrihetsförordningen talar bl.a. att aktiebolag och andra juridiska personer kan ha egna intressen att bevaka och att ett beslut i saken då bör avse den juridiska personen. I sammanhanget kan nämnas att bestämmelserna om egendomsskydd i 2 kap. 18 § regeringsformen - som hänför sig till egendom tillhörig "medborgare" - förutsatts vara tillämpliga också i fråga om juridiska personer (se SOU 1993:40 Del A s. 43 f. och 233 samt prop. 1993/94:117 s. 48).

Mot denna bakgrund finner Regeringsrätten att bolaget haft rätt att få sin

ansökan om att få ta del av de ifrågavarande handlingarna prövad. Vid sin prövning med anledning av bolagets överklagande av Revisorsnämndens beslut den 24 februari 2003 borde kammarrätten därför inte ha angett bolagets verkställande direktör som klagande. Skäl att av den anledningen återförvisa målet till kammarrätten föreligger emellertid inte. I stället bör frågan om utlämnande avgöras av Regeringsrätten.

Revisorsnämndens och kammarrättens prövning har skett med tillämpning av bestämmelserna i 8 kap. 6 § första stycket 1 sekretesslagen samt 2 § sekretessförordningen (1980:657) och punkt 114 i bilagan till förordningen. Av dessa bestämmelser följer att sekretess gäller i Revisorsnämndens tillsynsverksamhet för uppgifter om Ernst & Young AB:s affärs- eller driftförhållanden om det kan antas att Ernst & Young AB lider skada om uppgifterna röjs (en reglering om sekretess i Revisorsnämndens verksamhet finns också i 9 kap. 12 § sekretesslagen).

Kammarrätten har i sin dom den 17 februari 2003 funnit att de ifrågavarande handlingarna visar den inom Ernst & Young AB tillämpade revisionsmetodiken, dels direkt genom planeringsdokumentation, dels indirekt genom noteringar från revisionsarbetet. För det fall uppgifter om revisionsmetodiken röjs kan Ernst & Young AB enligt kammarrätten antas lida skada t.ex. genom att uppgifterna utnyttjas av konkurrenter eller av klienter som i sådant fall kan anpassa sig till Ernst & Young AB:s arbetssätt. Regeringsrätten gör samma bedömning som kammarrätten.

Även om uppgifterna inte förs vidare till konkurrenter eller klienter kan Ernst & Young AB i sekretesslagens mening lida skada. Av vad bolaget anfört tidigare i processen framgår att syftet med bolagets begäran har varit att kunna komplettera Revisorsnämndens underlag för beslut i disciplinfrågan med ytterligare material. I förlängningen kan då naturligtvis ligga att krav riktas mot Ernst & Young AB. Risken för skada kan inte undanröjas genom att förbehåll uppställs.

Regeringsrättens avgörande. Regeringsrätten förklarar att hinder föreligger att lämna ut de i målet aktuella handlingarna till Elov Hansson AB.

Regeringsrådet Hulgaard var skiljaktig i fråga om motiveringen och ansåg att skälen för Regeringsrättens avgörande bort ha följande lydelse.

En första fråga i målet är om en juridisk person omfattas av rätten enligt 2 kap. 1 § tryckfrihetsförordningen, TF, att ta del av allmänna handlingar.

Enligt 2 kap. 1 § TF skall varje svensk medborgare, till främjande av ett fritt meningsutbyte och en allsidig upplysning, ha rätt att ta del av allmänna handlingar. Av 14 kap. 5 § TF framgår att utlåning i detta hänseende likställs med svensk medborgare. Rätten att ta del av allmänna handlingar får enligt 2 kap. 2 § TF begränsas om det är påkallat av vissa i lagrummet angivna skäl. Sådana begränsningar skall tas upp i en särskild lag. Om utlämnandet föreskrivs i 2 kap. 12 § TF att allmän handling som får lämnas ut på begäran genast eller så snart det är möjligt skall på stället tillhandahållas den som önskar ta del därav så att den kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas. Vidare anges att den även får skrivas av, avbildas eller tas i anspråk för ljudöverföring. Den som önskar ta del av en handling har enligt 2 kap. 13 § TF även rätt att få en avskrift eller kopia av handlingen. (I de sistnämnda paragraferna finns vissa undantag som inte är av intresse i målet.) Om någon annan än riksdagen eller regeringen har avslagit en begäran om att få ta del av en allmän handling eller lämnat ut en allmän handling med förbehåll som inskränker sökandens rätt att yppa dess innehåll eller eljest förfoga över den, får sökanden enligt 2 kap. 16 § TF föra talan mot beslutet. Närmare föreskrifter härom skall ges i den nyssnämnda särskilda lagen.

Vid tillkomsten av TF synes frågan om utlämnande till privaträttsliga juridiska personer inte ha uppmärksamats. Däremot framhölls att bestämmelsen

reglerade den rätt som tillkom den enskilde att från myndighet utfå allmänna handlingar men inte avsåg tillhandahållandet av handlingar myndigheter emellan, vare sig dessa var statliga eller kommunala (prop. 1948:230 s. 122). Det kan nämnas att frågan om regleringens betydelse för utlämnande av handlingar mellan myndigheter hade tagits upp vid remissbehandlingen. Det kan påpekas att det finns andra bestämmelser i TF som uttryckligen omfattar såväl svenska medborgare som svenska juridiska personer, t.ex. 5 kap. 1 § och 6 kap. 1 §.

Endast fysiska personer kan vara svenska medborgare (eller utlänningar) och endast fysiska personer kan i egentlig mening ta del av en handling. Redan lydelsen av 2 kap. 1 § TF talar därför med betydande styrka för att endast fysiska personer omfattas av bestämmelsen. En sådan tolkning vinner stöd av utformningen av de närmare bestämmelserna om utlämnande av handlingen, eftersom även dessa är utformade så att de i huvudsak kan tillämpas endast i fråga om fysiska personer, samt av vad som uttalats i förarbetena.

Enligt Regeringsrättens mening kan bestämmelsen i 2 kap. 1 § TF inte anses omfatta annat än fysiska personer. Det förhållande att bestämmelserna i 2 kap. 18 § regeringsformen, där uttrycket medborgare också används, förutsatts bli tillämpliga också i fråga om juridiska personer föranleder inte annan bedömning.

Den särskilda lag vartill hänvisas i TF är numera sekretesslagen (1980:100) men var vid TF:s tillkomst lagen (1937:249) om inskränkningar i rätten att utbekomma allmänna handlingar. Denna innehöll i huvudsak en uppräkningslista av handlingar som inte fick lämnas ut. Bestämmelserna om överklagande fanns då i TF.

Sekretesslagen har en annorlunda uppläggning och täcker ett vidare område. Huvuddelen av lagen föreskriver för vilka uppgifter det råder sekretess, dvs. förbud att röja uppgifter vare sig det sker muntligen eller genom att en allmän handling lämnas ut eller på något annat sätt (1 kap. 1 § andra stycket). Uppgift för vilken sekretess råder får - med vissa undantag - inte röjas för enskild i andra fall än som anges i lagen eller i annan lag eller förordning till vilken den hänvisar (1 kap. 2 §). Enligt åtskilliga bestämmelser i sekretesslagen är frågan om sekretess råder beroende på en prövning av frågan om skada eller men vid ett röjande (t.ex. 14 kap. 13 och 14 §§). Finner en myndighet att sådan risk för skada, men eller annan olägenhet, som enligt bestämmelserna om sekretess utgör hinder för att lämna uppgift till enskild, kan undanröjas genom förbehåll som inskränker den enskildes rätt att lämna uppgiften vidare eller utnyttja den, skall myndigheten uppställa ett sådant förbehåll när uppgiften lämnas till honom (14 kap. 9 §). Om förbehållet inte respekteras utgör detta brott mot tystnadsplikt enligt 20 kap. 3 § brottsbalken. Myndighet skall på begäran av enskild lämna uppgift ur allmän handling som förvaras hos myndigheten i den mån hinder inte möter på grund av bestämmelserna om sekretess eller av hänsyn till arbetets behöriga gång (15 kap. 4 §). Motsvarande skyldighet föreligger i förhållande till andra myndigheter och är då inte begränsad till uppgifter i allmänna handlingar utan avser alla uppgifter som myndigheten förfogar över (15 kap. 5 §). Beslut varigenom en myndighet har avslagit enskilds begäran om att få ta del av handling eller lämnat ut handling med förbehåll får - med vissa undantag - överklagas hos kammarrätten av sökanden (15 kap. 7 §). Om en myndighet har avslagit en annan myndighets begäran att få ta del av en allmän handling eller på annat sätt få del av en uppgift förs talan mot beslutet i samma ordning, om det inte gäller utlämnande mellan två statliga myndigheter (15 kap. 8 §).

Reglerna i sekretesslagen hänför sig inte till medborgare utan skiljer i stället mellan enskilda (som innefattar även privaträttsliga juridiska personer) och myndigheter. I 2 kap. 1 § finns dock en bestämmelse som nämner medborgare eller juridisk person i annan stat.

Om ett aktiebolag begär att få ut en handling måste det företrädas av en eller

flera fysiska personer, eventuellt endast genom utfärdande av en fullmakt för ett ombud. Det är vidare endast fysiska personer som i realiteten kan ta del av en allmän handling, göra en avskrift av den, utnyttja uppgifterna i den och sprida dem vidare. I en tvist som avser om den begärda handlingen är allmän eller om någon sekretessbestämmelse över huvud taget gäller för den påverkar det förhållandet att sökanden är en juridisk person inte bedömningen.

Annorlunda blir förhållandet om en sekretessbestämmelse som innehåller ett skaderekvisit gäller för handlingen. Ett bifall till framställningen torde innebära att var och en som är behörig företrädare för bolaget har rätt att hos myndigheten ta del av handlingen samt att en kopia på begäran skall skickas till bolaget eller till behörig företrädare för bolaget. Det är uppenbart att detta i hög grad kan komplicera en skadeprovning. Det kan vidare konstateras att det i vart fall i praktiken torde vara omöjligt att uppställa ett sådant förbehåll som avses i 14 kap. 9 § sekretesslagen. Ett sådant förbehåll skall riktas mot den till vilken handlingen utlämnas, alltså i sådant fall bolaget. Någon sanktionsmöjlighet synes emellertid inte föreligga.

Vad nu sagts utgör ytterligare stöd för att utlämnande av allmän handling till enskild förutsätts ske till en fysisk person.

Nästa fråga är då om och hur en överprovning kan ske av ett avslag på en begäran från en juridisk person att få ut en allmän handling.

Enligt bestämmelserna i 15 kap. 7 § sekretesslagen får beslut varigenom en enskilds begäran att få ut en allmän handling eller att lämna ut den med förbehåll överklagas av sökanden. Ett aktiebolag är att anse som en enskild. Det kan ifrågasättas vad en överprovning skall utmynna i om det inte föreligger någon skyldighet att lämna ut handlingen. Det föreligger då samma situation som när det gäller ett överklagande av en myndighet avseende en allmän handling och rätten att få ut handlingen inte grundar sig på någon viss bestämmelse. Det kan hävdas att provningen i sådant fall bör leda endast till ett konstaterande av om det på grund av bestämmelserna i sekretesslagen föreligger hinder mot utlämnande, möjligen också av om det över huvud taget är fråga om en allmän handling, och inte till något förordnande om utlämnande av handlingen.

År 2001 genomfördes en ändring i sekretesslagen som syftade till att öka skadelidandes möjligheter att få del av uppgifter i avslutade brottsutredningar (SFS 2001:354). Innebörden är i huvudsak att bestämmelserna i 9 kap. 17 § om sekretess för uppgift om enskildas personliga och ekonomiska förhållanden inte skall hindra ett utlämnande av uppgifter i bl.a. nedlagda förundersökningar till den skadelidande eller den som denne överlätit sin rätt till, om uppgiften behövs för framställande av ett anspråk på skadestånd eller talan om bättre rätt. Att undantag gjordes inte bara för den skadelidande utan även för den som övertagit hans rätt synes i huvudsak ha sin bakgrund i försäkringsföretagens intresse av att få ta del av uppgifter (prop. 2000/01:109 s. 18). Detta innebär emellertid inte att lagstiftningen måste vila på den förutsättningen att rätten att ta del av allmänna handlingar gäller även en juridisk person. En myndighet har ju möjlighet att lämna ut handlingar utöver vad TF kräver så länge det inte råder sekretess för uppgifter i handlingarna eller föreligger något annat hinder mot att lämna ut den. Bestämmelsen ger alltså polismyndigheten en möjlighet att lämna ut uppgifter i en avslutad förundersökning till ett försäkringsbolag som övertagit en skadelidandes rätt utan hinder av bestämmelserna i 9 kap. 17 § sekretesslagen även om bolaget inte har någon rätt enligt 2 kap. 1 § TF.

När begäran formellt framställts av ett bolag har Regeringsrätten ofta i stället betecknat den fysiska person som uppträtt som företrädare för bolaget som sökande. I flera fall har emellertid Regeringsrätten sett sig oförhindrad att rikta beslut avseende framställningar om utlämnande av allmänna handlingar till aktiebolag (se från senare praxis RÅ 1999 ref. 36, RÅ 2001 ref. 35, RÅ 2001 ref. 68 och RÅ 2002 ref. 54).

Mot denna bakgrund finner Regeringsrätten att bolaget i och för sig haft rätt att få sin ansökan att ta del av de ifrågavarande handlingarna prövad. Kammarrättens prövning har emellertid, efter ett tidigare återförvisningsbeslut för prövning av om utlämnande kunde ske med förbehåll, varit inriktad på denna prövning. Med hänsyn till vad ovan anförts om utlämnande med förbehåll har det inte varit omotiverat att i enlighet med vad som varit vanligt i praxis ta upp bolagets företrädare som sökande. Skäl att av den anledningen återförvisa målet till kammarrätten kan inte anses föreligga.

Revisorsnämndens och kammarrättens prövning har skett med tillämpning av bestämmelserna i 8 kap. 6 § första stycket 1 sekretesslagen samt 2 § sekretessförordningen (1980:657) och punkt 114 i bilagan till förordningen. Av dessa bestämmelser följer att sekretess gäller i Revisorsnämndens tillsynsverksamhet för uppgifter om Ernst & Young AB:s affärs- eller driftförhållanden om det kan antas att Ernst & Young AB lider skada om uppgifterna röjs (en reglering om sekretess i Revisorsnämndens verksamhet finns också i 9 kap. 12 § sekretesslagen).

Kammarrätten har i sin dom den 17 februari 2003 funnit att de ifrågavarande handlingarna visar den inom Ernst & Young AB tillämpade revisionsmetodik, dels direkt genom planeringsdokumentationen, dels indirekt genom noteringar från revisionsarbetet. För det fall uppgifter om revisionsmetodiken röjs kan Ernst & Young AB enligt kammarrätten antas lida skada genom att uppgifterna utnyttjas av konkurrenter eller av klienter som i sådant fall kan anpassa sig till Ernst & Young AB:s arbetssätt. Regeringsrätten gör samma bedömning som kammarrätten. Av vad bolaget anförts tidigare i processen framgår vidare att syftet med bolagets begäran har varit att kunna komplettera Revisorsnämndens underlag för beslut i disciplinfrågan med ytterligare material. I förlängningen kan då naturligtvis ligga att krav riktas mot Ernst & Young AB.

Som framgår av det tidigare sagda saknas anledning att överväga utlämnande av handlingarna med förbehåll enligt 14 kap. 9 § sekretesslagen.

Föredraget 2003-11-26, föredragande Liljeros, målnummer 3103-2003

Regeringsrätten beslutade den 22 december 2003 att inte meddela T. P. prövningstillstånd.

Sökord: Allmän handling övriga frågor; Allmän handling sekretess eller inte

Litteratur: JK 1985 s. 104; Regner m.fl. Sekretesslagen, s. 1:6 f. och 8:13 ff.
